

بمبورن، ئه‌ی جه‌نگه‌ دووره‌کان، که‌وا به‌ گول‌ه‌وه‌ ئه‌گه‌ریمه‌وه‌ بۆ
مالی.
بمبوره، ئه‌ی سارا؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ که‌وچک‌یک‌ی پر له‌ ئاوه‌وه
پاناکه‌م،
داوای لی‌بووردن له‌ پرسیاره‌ گه‌وره‌کان ئه‌که‌م، بۆ ئه‌م وه‌لامه
چکۆلانه،
داوای لی‌بووردن له‌ هه‌مووان ئه‌که‌م، له‌ به‌رئه‌وه‌ی ناتوانم
له‌ هه‌موو جێیه‌ک بم.

شیمبورسکایا

ناو ئەو مردووانە و دەمخویندەو، جارجارەش کێلی سەر قەبرەکانم
 دەخویندەو و خەمم بۆ ئەو مردووە کەم تەمەنانە دەخوارد کە زوو
 مردوون. سەر قەبران بۆ من هێمنترین شوین بوو بۆ تێرمانانەکانم،
 هێمنییەک کە دەمتوانی وەلامی ئەو پرسیارانە بدەمەو کە لە
 قەرەباڵغیەکاندا بۆم نەدەدرایەو. بە تێرمان لەو شارە میروولانەیی کە
 لەپاڵ گۆرەکاندا هەڵدەتۆقین، کات تێدەپەڕی، زۆر جار دێقەتم لەو دەنکە
 خۆلە وردانە دەدا کە بە دەمی میروولەکانەو دەهاتنە دەری، لەویدا فکرم
 بۆ ئەو دەچوو کە رەنگبیت، ئەو دەنکە خۆلانە، خۆلی جەستەیی ئەو
 مردووبیت کە رۆژانیک وەک من ژیاوەو بیری کردۆتەو؛ ئەو دەنکە
 خۆلانە هەمان پرسیاری کە لەسەرەکی شانۆگەری «هاملیت»یان
 بەجۆریکی تر تێدەدەر و اندم، ئیدی لەو تەمەنەو مردن لای من مانای
 تری لە مانا گشتیەکی وەرگرت، لەو کاتەو شیعری شاعیرە
 «متەسەوف»ەکان و ئەوانەیی خاوەنی «شەتەحاتی سۆفیگەریانە»بوون،
 بوونە سەودا هەمیشەییەکانی تێفکرین و خویندەنەو.

لە هەفتەیی یەکەمی سەفەرە کەمدا، بەرەبەیانیک زوو دواي چینی
 چەند چلە رێخانەییە کە لە باخچەکی باوکم، لە مال چوومە دەری، بە دەم
 بۆنکردنی چلە رێخانەکانەو سەنگم پڕ بوو لە فینکی. کە گەیشتمە
 سیلەیی کۆلانەکە، لەپاڵ ئوتوی هەلمی «مەولەوی»دا، سەیری ناوەراستی
 هەردوو بەری جادەکەم کرد، وەک بریسکەییەکی وینەیی ئەو پیرەمێردو
 مندالەم هاتەو بەرچاو، کە لە سەعاتی یەکەمی ئەو بەیانیهی یەکەم
 رۆژی راپەریندا کوژرابوون، کاتیک کە گەیشتمە ئاستیان، هەموو
 جەستەم پڕ بوو لە موچرکە، هەرگیز لە ژیاندا رووبەرۆی دیمەنیک
 لەو چەشنە نەبوو بوومەو، پیرەمێردە کە دەستی لە ملی مندالە کە دابوو،
 جۆگە لەی خوینی هەردووکیان تیکەل بەیەکتەری بووبوون، پێلاو

لاستیکه ره شه که هی پیره میرده که که له پالیا که وتبوو پر بوو له خوین،
ئو دیمه نه وهک ته قینی بورکانیک غه رقی ناگر و فرمیسی کردم،
دهیه ها شه و ئو دیمه نه له خه ونه کاندا به شیوهی جیاجیا
دهبینییه وه، شیوهی که وتنی ئو پیره میردو مندا له ده کریت پر له
حورنترین و مهزنتترین سومبلی ئو پوژانهی راپه رین بن.

دیمه نی ئه م شه قامه له ئیوارهی رۆژی پیش راپه ریندا، دیمه نیک
بوو که هه رگیز من بو خۆم ئه م شه قامه ترسناکه م وا نه بینی بوو، هه ر
له سه عاتی پینجی ئیواره وه شه قامه که چۆل بوو بوو، ئۆتۆمبیله کانی
پیاوانی حکومت له مبه روئه وه به ری شه قامه که دا وه ستابوون،
موسه له حه کان چه که قورسه کانی له سه ر دانرابوون و سه ربازه کان
ده ستیان له سه ر په له پیتکه کان بوو، تانکه کان له سووچ و سیله ی
کوژانه کاندا وه ستابوون، سه ربانه کان به سه ربازه کان ته نرابوون؛
جیاواز له هه موو جاریکی تر نیگای سه رباز و چه کداره کان وهک جار ان
له ریبوارانیان نه ده پروانی و سیمایان ترسی لیده چۆرا، ترسیک که هه م
ئیمه و هه م ئه وانیش ده مانزانی ئه مرۆ و سبه نی وهک رۆژه کانی تر نین
و شتیک به ریه یه روو بدات. ئه و ئیواره یه من یه کیک بووم له ریبواره
تاک و ته راکان که به ره و مال ده گه رامه وه، ئه م دیمه نانه م هینده
له به رچاو سه یربوو نه مده توانی له سه ر هه یچ کام له پیشبینه کانم
ئۆقره بگرم. که گه یه شتمه وه مائی، وهک پوژانی پیشوو باو کم گوئی
به رادیۆ که یه وه نابوو، ئه و رادیۆ یانه ی میژوو یه که له بری ژن و
مندا له کان باو که کان له باوه شیاندایه و گوئی لیده گرن. مائی ئیمه ش
وهک سه ر شه قامه که بیده نگ و خامۆش بوو، قرچه ی ته قینی گه رده
ئاوه کانی ناو مؤمه کان که ده سووتان ده نگیان له ده نگی ئیمه زیاتر بوو،
جار جار ده نکی کۆکه کۆکی دایکم ده بیسترا و شه وقی مؤمه کانیش

لەسەر رووی پەنجەرەکان بە کزی و ترسەوه دەیاندا لە رووی شووشەکان. لە پڕ دەنگی پەروانەیی ترساوی ئەلیکۆپتەرەیک ئەو بێدەنگیە شلەقاند، من رامکردە سەربان، هەلیکۆپتەرەکە لە ناو «حامیە» دا نیشتهوه، بەلام هەرزوو دواى یەک دوو دەقە هەلفرییهوهو بەخیراییهکی نائاسایی لەتاریک و لێلی ئەو ئیوارەیدا وونبوو. ئەو دیمەنە بۆ من جیگای خوۆشی بوو، کە ئەوێش نیشانەبوو بۆ پیشهاتیک کە بەرپۆیه. کە گەرامهوه خوارهوه، باوکم هەرزوو بە دەست هەلبڕینیک هیماى بۆ کردین کە بێدەنگ بین. لە ئیزگەکەى شاخهوه دەوترا: «هەنارەکان بشارنەوه، سبەینی زەماوەندە»، ئەم دێری شفرهیه به درێژایی چەند سەعاتیک لە نیوان قسەکان و شفرەکانی تردا زوو زوو دەخوینرایهوه. بەلام من لە خۆم دەپرسی: هیچ هیژیکى پێشمەرگە هیندە نزیك نیه لە شارەوه، تا ئەم شفرهیه بۆ ئەوان بنێردریت! هەلبەتە ئەم شفرهیه بۆ رووبەرکردنەوهی ئەندامی رێکخراوەکانی شاریش نانیردریت، چونکە ئەوانیش هەموو پەرت پەرت و هەلوەشان. نەمدەتوانی هیچ وەلامیکى لۆژیکى بۆ پرسیاره لهیهک نەچووەکانى خۆم بدۆزمهوه، هیندەى ئەوهی کە دەزمانى پیشهاتیک بەرپۆیه، پیشهاتیکى خویناوی و ترسناک کە هەوالی مەرگی هەزاران هەزارى پێیه.

ئەو شەوه هەموومان نە بیداربووین نە خەوتوو، هەموو شتیک بێدەنگ بوو، دەنگی پێچکەى ئۆتۆمبیلەکان و پیلای رێبوارەکان وەک شەوانی تر نەدەهات، هەرگیز من شەوانی شارم لە بێدەنگیەکی قورسی وادا نەبینی بوو، بەرەبەیان هەموومان بەخەبەر بووین. هەرزوو سەری سەربازەکان و لوولەى تەهەنگەکانیانم لەسەر سەربانی ئاپارتمانە بەرزەکەى «حەسیب سەلح» هوه بینی. بەکاتی ئەو بەیانیه ترسناکه سەعات بوو بە شەش و بیست و پینج دەقه، دەنگی تەقینی چەند

فېشەككېك و چەند ھاوارېك بەرزبۆۋە، پىدەچوو دەنگەكان لە لای قوتابخانەى خانزادى كچان و كۆلانەكانى ھەمامى «چوارباخ» ھوہ بېت. لوللەى تەفەنگەكانى سەربازەكانى سەر ئاپارتمانەكەى «ھەسىب سالىح» كەوتنە تەقەكردن، دواى كەمى وەلامى تەقەكانيان دراىەوہ، تەقەكان تا دەھات زياتر و نزىكتەر دەبۆۋە، گويمان لە چەند ھوتافېك بوو، دواتر ھەستىمكرد فېشەكەكان دەنرېن بەمالى بەرپۆبەرى پۆلىسەوہ كە چەند مالىك خوار مالى ئىمەبوو. لە سەرھەلېرېنەكامدا خۆلى ئەو جى گوللانەم دەبىنى كە لە كۆلانەكانەوہ دەنرا بە ئاپارتمانەكەى «ھەسىب سالىح» ھوہ، لوولەى تەفەنگى سەربازەكانى سەر ئاپارتمانەكە بىدەنگ بوو، بەلام دەنگى تەقېنەوہو ھاوارەكان تا دەھات زياتر دەبوو. وەك بەوہى بەدەم خەوہوہ برۆم، دواى كەمىك منىش تىكەل بەو كورپە گەنجانەى بەردەرگابووم، ھەمووان بەدەم ھاوار و تەقەكردنەوہ بەرەو سىلەى سەر كۆلانەكە سەردەكەوتىن. گوللەكان بە چواردەورماندا دەيدا بە دىوارەكانداو بە تەنىشتماندا گىزەى دەكرد. ھەموو ئەو گەنجە چەك بەدەستانەى كە تەقەيان دەكرد، گەنجانى گەرەكى چوارباخ بوون. نەمدەتوانى لەخۆم بېرسىم بۆچى منىش وەك ئەوان بەرەو سىلەى كۆلانەكە رادەكەم، بەلام ھەيەجانىكى گەرم لە سنگىدا سەرى دەكرد، ھەستىمەكرد ھەموو خويىنى جەستەم ھروژم دەكاتە سەرمەوہ، تەنھا كەسىكى بېچەك لەناوياندا من بووم، كە گەيشتمە بەردەمى ئوتوى ھەلمى «مەولەوى»، پىرەمىردەكە و منالە كوژراوہكەم بىنى كە ھىشتا ھالو لە خويىنەكەيان ھەلدەستا. ھەموومان لە دەرگای «منظمە» وە ھروژمان كرده ژوورئى، دەرگاكان و پەنجەرەو سۈرەيياكان دەشكىندران، ئاگر بەردەدراىە ژوورەكان، وىنەى سەر دىوارەكان بەر فېشەك دەدرا، چەند سەربازىكى كوژراو لەملاولەولا لە ناو خويىندا

گهوزینرابوون. له چوونه ژووره وه مدا بۆ یه کیک له ژووره کان، ئەو کهنتۆره گهوره و دريژانه م بهرچا و کهوت، که له سه هه ر یه کیکيان ناوی گه ره کیکي شاری له سه نووسرابوو؛ خیرا ده رگای ئەو کهنتۆره م کرده وه که ناوی گه ره کی چوارباخی له سه نووسرابوو، کهنتۆره که پر بوو له فایل ریزکراو و یه که له سه ریه که چینکراو، له دوو توپی هه ندی له فایل و راپۆرت هه کاندای وینه ی ژن و پیاوی پیه لکینرابوو. پیاویکی جامانه به سه ر خوی کرد به و ژووره داو ووتی: ئالاچۆ با بیان سویتیم. له شقارته لیداندا بوو، پیمووت: نا مه یانسو تینه و برۆ بۆ ژووره کانی ئەو سه ر، کلاشینکو فیه کان له وێ دانراون.

هه رچه نده چاوم به چوارده وری خۆمدا گێرا هیه چ شتی کم نه بینی تا فایل هه کانی تیکه م، به راکردن چوومه ژووریکي تر، له وێ «حه مه شوان» ی حیزبی «شیوعی» م بینی، که ئەویش له فیکری کۆکردنه وه ی فایل هه کاندای بوو؛ ئەو باشتتر له من، زوو بیری بۆ ئەوه چوو که به رگی ئەو دۆشه ک و سه رینه نه ی سه ر هه ریه که له و تاکه قه ره و پیلانه ی ژووره کان ده ربه کین و فایل هه کانی تیکه مین، به رگه دۆشه که کانمان ده رکرد و فایل هه کانمان تیکردن، زۆرینه ی فایل و وه ره قه کانی دۆلاب و سه ر مێزه کانمان کۆکرده وه، ئەوکات پرسیاری ئەوه مان له خۆمان کرد، چۆن بتوانین ئەم هه موو دۆکۆمێنتانه بگۆزیننه وه؟. «حه مه شوان» پێیووتم: تۆ ئاگات لێیان بێت ئیستا سه یاره یه که په یدا ده که م. دوا ی ده ده قه گه راپیه وه و فایل هه کانمان خسته ناو ئۆتۆمبیلێکی تویتا کرۆنا که له به رده می مایی «عه لی بۆسکانی» دا وه ستابوو، که ریک ماییان له ته نیشته ده رگای پشت هه وه ی «منظمه» که وه بوو. له ویدا کوریکي تریش بووه هاوه لمان که هاوری حه مه شوان بوو ناوی «ئاسۆ» بوو. له سه رکه و تنماندا بووین بۆ ناو ئۆتۆمبیل هه که؛ «عه لی بۆسکانی» به شپه رزه ییه وه راپه گرتین و به حه مه

شوانی ووت: تۆكەسیكى عاقلی، چۆن ئاوا بە ئاشكرا ئەو مەلەفانە دەبەیت، بوو ستن ھەر ئیستا سەرو یەشماختان بۆ دینم، بەپەلە یەك دوو پارچە قوماش و گۆرەوی ژنانی بۆ ھیناین، دواتر پیتی ووتین: ئاخر کاری وا چۆن بە پانتۆل و كراسەو دەكریت، ھیچ نەبوایە ئیوھش وەك ئەو خەلكە سەر و شەروالتان لەپیبكردایە. ھەمە شوان چووہ پیشەوہو من و ئاسۆش لە كورسیەكەى دواى ئەوہوہ سواربووین، «ھەمە شوان» لە پشتی بیناكەوہ پىچىكردەوہ بۆ سەر شەقامەكە، كاتىك گەیشتینە بەردەمى ئوتووی ھەلمى «مەولەوى»، گویمان لیبوو چەند كەسیك ھاواریانكرد و ووتیان: ئەوہتان. لەگەل ووتن و تەواوبوونى ئەو تەنھا وشەيەدا، بەجاریك سەدەھا فیشەكمان پتوہ نرا. ئاسۆ لە تەنیشتما ھاواری كردو ووتى: ئای برینداربووم. من دەرگاكام كردەوہو خۆم ھەلدايە خواری، ئاسۆش بەبرینداری لە دواى منەوہ ھات، لەسەر سەك لە ئۆتۆمبیلەكە دوور كەوتینەوہ. بەلام ھەر خیرا دەيەھا لوللەى تەفەنگ خرایە سەر سەرمان. ئەوہى باش بوو ھەر زوو چەكدارەكانى گەرەك منیان ناسیيەوہ. بەلام دوو چەكداری تر كە پتدەچوو بەشیوہى خۆ بەستن و ھەلگرتن و میلەینانەوہى چەكەكانیاندا لە چەكداری راستەقینە بچن، سووربوون لەسەر ئەوہى كە نابیت ئەو دۆكۆمىنتانە لەگەل خۆماندا بەرین؛ ھەمە شوان ھەرچەندە ھاواری دەكرد كە من ئەندامى مەكتەبى حیزبى شیوعىم و دەمانەویت ئەو مەلەفانە لە سوتاندن رزگاربەكەین و بیانگەيەننە شویتىكى دوورەدەست؛ بىسوودبوو. زوو زوو دوو چەكدارەكە لەناو چەك بەدەستەكانى تردا خۆیان رادەپسكاند و بەوانى تریان دەووت: خۆتان لایەن بە یەكى سەلیەيەكیان پتوہبنین. دیمەنىكى زۆر ھىستىرى و ترسناك بوو. دواى ئەوہى كە ئیمەیان ناسى؛ ووتیان: ئیمە ئەم سەيارەيە دەبەین بۆ مقەر و

وهرن له ووی وهری بگرنه وه. همه شوان ووتی: باشه من له گه لتان دیم، به لام پیمان بلین بۆ چ مقه پیک؟ یه کیک له چه کداره کان ووتی: بۆ مقه ره که مان که له گه ره کی مامۆستایانه. همه شوان له گه لیان سه رکه وتوو من له لای «ناسۆ» مامه وه، که فیشه کیک نه مدیونه و دیوو پانی پیکابوو، دواتر به ئۆتۆمبیل پیک ناسۆیان گه یاند بۆ خهسته خانه. دیار بوو چه کداره کان له یه کیک له گروه چه کداره کورده کانی «افواخ خفیفه» بوون، که له ورژدها نه وانیش په لاماری شوینه کانی حکومه تیان ده دا.

دوو که ل له هه موو شوینیک به رزده بووه، لولله ی تفهنگه کانیش تا دههات زیاتر و گهر متر ده بوون و ژماره ی خه لکه کانیش پترتر. خۆم کرد به کۆلانه که ی پشتی کۆلانی خۆمان و به ره و مالی «به ریوبه ری ناسایش»، که له تهنیش قوتابخانه ی «فریشته» ی کچاندابوو رویشتم، دیواری مالی به ریوبه ر به دیواری جی نزرگه ی «وهیس» هوهیه، نه و «وهیس» ه ی رۆژانیک کچ و کوری عاشقانی نه م شاره هاتوونه ته سه ر گۆره که ی تا به یه کتری شادو شوکر بن. دوو ئۆتۆمبیل له گه راجه که دا دانرابوو، چند که سیک ده یانوویست چه تالیان بکه ن و بیان به ن، تهنه ا ده رگای ژووریک له ماله که دا که داخرابوو ژووری نووستنی مالی به ریوبه ر بوو، من چند له قه یه کم دا به ده رگا که دا و ده رگا که کرایه وه، ژنیک له ژیر بالی منه وه به پرتا و خۆی کرد به ژوردا، هه ردوو کمان پیکه وه ده ستمان دایه نه و جانتا دیبلۆماسییه ی که له سه ر سیسه مه که دانرابوو، ژنه که زووتر جانتا که ی هه لگرت و یه کسه ر چوو ده ره وه، نه وکات من که و تمه پشکنینی نه و کتیبخانه بچکۆله یه ی که چند کتیبیک و هه ندی و هره قه ی نووسراوی تیدابوو، به لام هیچ شتیکی نووسراوی وام نه بینی که جی سه رنج بیت، له گه ل هاتنه ده ره وه ی مندا

چەند كەسئىك ئاگرىيان لە سىيسەمى ژورەكە بەرداۋ دووكەل بەرزبۆۋە، لە
 ھەوشەكەدا ئەو ژنەم بىنىيەۋە كە جانتا دىبلۆماسىيەكەى لە ژىر چنگى
 مندا رڧاند، دياربوو داۋاى يارمەتى كىردنەۋەى جانتاكەى كىردبوو، بۆيە
 كورپىك بەلەقە دەكەۋتە شكاندى جانتاكە، داۋاى كەمىك كىردىانەۋە،
 ژنەكە زوۋ پەلامارى ئەو چنگە ئالتونەى ناۋ جانتاكەى دا، كە كۆمەلى
 ملوانكەۋ بازن و گوارەى ژنانە بوون، لە ناۋ جانتاكەشدا دەمانچەيەكى
 ستىلى بچكۆلەى تىدابوو، ئەو كورەى كە جانتاكەى شكاند زوۋ
 دەمانچەكەى ھەلگرت و خستىيە گىرفانىيەۋە. لە ھەموو ئەو دىمەنانە
 سەيرتر، ئەو پىاۋە جامانە بەسەرەبوو كە بەپىرتاۋ لە دەرگای دەرەۋە،
 ۋەك شارەزايەك خۆى كىرد بە ژووردان نەۋەستا تا سەرىكىرد بەۋ كولانە
 مرىشكەدا كە لەۋ سەرى چىمەنەكەدا دروستكرابوو، دەستى داىە قاچى
 دوۋ قەلى خرتى گەۋرەۋ خستىيە سەر شانى، پىاۋەكە ھەرۋەك چۆن
 بەلەز ھاتە ژوورى ئاۋاش لەدەرگاكە چوۋە دەرئى و وونبوو.

ژن و پىاۋ و مندال پۆل پۆل لە كۆلانەكانى خوار شارەۋە دەھاتن و
 تىكەل بە عەشاماتەكە دەبوون. دووكەل لە «كارگەى جگەرە»كەش
 بەرزدەبۆۋە. منىش ۋەك توپى وردە شەپۆلىك لەگەل شەپۆلى بە
 وروژمى خەلكەكەدا بە ئومىدى رىزگار كىردنى دۆكۆمىنتەكان چووم بەرەۋ
 مالى «بەرىتوبەرى پۆلىس»، مالى بەرىتوبەر پىر بوو لە ژن و پىاۋ و مندال.
 فەرشە راخراۋەكان لولكران و خرانەژىربال و بران، جەلە نوپكانى ناۋ
 كىسە ھەلنەپچراۋەكان و پىلاۋەكانى ناۋ كارتۆنەكان كۆكرانەۋە. من
 لەبەردەم كىتەبخانەيەكى بچكۆلەى يەكى لە ژوورەكانى مالى بەرىتوبەردا
 رۋام و دەستم كىرد بە پشكىنى كىتەب و ۋەرەقەكان، لەۋىش ھىچم چنگ
 نەكەۋت. لەۋىدا ئەو بولبولە رەنگاۋرەنگەم لە ژىر پىي خەلكەكەدا بىنى
 كە ھەر بالەفرى و زىكە زىكى بوو، ھەرچۆنىك بوو گىرتم و رىزگارم كىرد،

قهفه زیکیش سی بولبولی تری تیدابوو له سووچیکي ژووره که دا فریدرابوو، تاکه بولبوله کهم خسته ناو قهفه زه که وه و هاتمه ده ری؛ یه کی له و پیاوانه ی که به باوه شیک شت و مه که وه ده هاته ده ری، به گالته کردنیکه وه سه بیریکي منی کردو ووتی: نه وه چیه ماموستا پیتته؟ منیش کاتیک له مه به سستی پرسیاره که ی تیگه ی شتم بیده نگ بووم و به ره و مال له وه گه رامه وه. له به رده می قادرمه کانی مال له وه دا سهر بازیکي جل خو لای و دراوم بینی، که له ترساندا میزی کردبوو به خویدا. که منی بینی و به سهر قادرمه کاندای سهر ده که وم و ده چمه ژور، په لاماری پیلاوه کانی داو ماچی کرد، که و ته پارانه وه و گریان؛ ده یووت: من ته نها سهر بازیکي ناسایم و هیچ خه تاه کم نییه، تکایه مه هیله بمکوژن. له ویادا چهند رسته یه کی تیکه ل و پیکه لی کوردی و عه ره بی تری ووت. چهند کوریکي گه نجی چه ک به ده ست میلیان لیه تینایه وه و به منیان ووت: لاچو با بیکوژین. یه کیکی تریان ووتی: بیهینه سهر جاده که، به به رده می مال له که پیس نه کات.

من زوو ده ستیانم گرت و تیمگه یانندن که نه و ته نها سهر بازیکي ناساییه و به کوشتنی نه و هیچ ناگوردریت. ههر زوو دوو کوره لاه که ته ماحی ده سته و تنی چه ک و فیشه کی تر وای لیکردن، به جیمان بیلن و به ره و لای کولانه که سهر که ون. سهر بازه که و قهفه زه که م هینایه ژووره وه، به لام له ترسی تومه تدانی پالپشتکردن، پیمووت: ده توانیت له پشتی ده رگا که وه دانیشتیت و نه چیته ده ره وه تا نه تکوژن. که چوومه ژووره وه خوشک و براکانم ماچیان کردم و ووتیان: نیستا پیمان ووتین ته قه یان له تو کردووه. منیش دلنیام کردنه وه، بو دلنه وایی دایکیشم که له جیدا که و تبوو چوومه لای و ووتم سه لامه تم و هیچم لینه هاتووه. من له روژانی راپه ریندا خوشبهخت بووم له و که شه هیستری و تووره بوونه دا

که سم نه کوشت، به لام چوار بولبول و سه رباژیکى بى دهسته لاتم
پزگارکرد.

دواى توژیک پشودان له ماله وه ئاگاداریان کردینه وه که کوریکى
مامم برینداره و ده بیت به ئوتۆمبيله که ی خویمان به زویى بیبهین بۆ
خهسته خانه، من و ئارى و دیارى برام دواى هه لگرتنى کورى مامه که م،
چووین بۆ خهسته خانه ی «زانکو». خهسته خانه که ده روزه که ی
ئاوه لاپوو، هه ر خه لک بوو به گریان و شین و شه پوره وه خوئى ده کرد به
ژووردا. که گه ی شتمه به رده رکی سالونه که، بینیم دهیه ها بریندارو
کوژراو له ئه رده که دا دائراون، په رۆ خویناویه کان په رشوبلاو به و ناوهدا
فریدرابوون، له بهر هاواری برینداره کان و شپرزهیى دکتۆر و
یاریده رکان که س نه یده زانی چی بکات. کوریکى گه نج له و یادا گیانی
دهرچوو، دایک و خوشکه کانی ده ستیان کرد به قیژه و گریان و
رینه وه ی قژیان، چهند که سیک بۆ ئه وه ی ریگا که بۆ برینداره کانی تر
بکه نه وه مه ی تی کوره که یان هه لگرت و بردیانه ده ره وه و له سه ر ئه رده که
به رووتی دایاننا، له قاچ هه له ی تانه وه دابووم به سه ر ئه و خوینه مه ییو و
په رۆ خویناویانه ی سالونه که دا، یه کیک قاچی گرم؛ بینیم پیاویکی
به ته مه نه و فیشه کیک داویتی له سه ری، سسته ریکیش به ده ستی له رزۆک
و ده رزی و ده زویه که وه ده یویست جی برینه که بدووریتته وه، سسته ره که
به چاوی پر له پارانه وه وه ووتی: تخوا کوره که

وه ره سه ری ئه و پیاوهم بۆ بگره، به ته نه ها ناتوانم بیدورمه وه.
ئیسکه سپی و لوسه که ی سه ری پیاوکه ده بریسکایه وه وه ده می
برینه که ش هینده له یه ک دووربوو، که پیده چوو گوله که ئه و پارچه
گۆشته ی له گه ل خوئى بردبیت، بۆیه مه حال بوو دورینه وه ی، دواى
که میک یاریده دانی ئه وان، خویم نه گرت و به جیم هیشتن. من براکانم و

کوپره مامهکه م لیوون بوو، ئیدی له ناو ئه و بریندارو کوژراوانه دا منیش وهک برینداریک وونبووم. ئه و ژووره ی که ژووری گرتنی «ئه شیعه» بوو، دهییه ها بریندار له بهرده می ده رگا که یدا که وتبوون و له نۆبه تی چوونه ژووره و هدا ده یاننا لاند، هه ندی سهر بازی برینداریش له ریزه که هدا وه ستابوون، جیاواز له دیمه نه کانی ده ره وه سه ر بازه کان له ترس ره خسابوون و له سه ر ئه رده که چاوه پروانی نۆبه تی خۆیان ده کرد. یه کیک له سسته ره کان ده یووت: ئه مبولانسه کانیشیان له گه ل سه یاره ی به نزینه که هدا فراندووه، دوا ی توژیکی تر موه لیده ی کاره باکان به چی کار پیکه یین. دکتۆر تکیش هاواری ده کرد و به سسته ره کانی دهووت: ده رزی نه ماوه و هه مان ئه و ده رزیانه به کار به یینه وه که پیتانه. ژووره کان و مه مه ره کان پر بوو بوون له بریندار، فه راشه کانیش مه یته کانیان له ژووره کان ده هی تیا یه ده ره وه له بهر ده رگا کان دایان ده نان و برینداره کانیان ده خسته جی یان.

دوا ی که میک تیمار کردنی کوپی مامه که م، خه سته خانه که مان به جیه یشت و به ره و جاده ی مزگه وتی گه وه لاماندا. بینای «مه حکه مه» دو که لی لی به ر زده بووه، هه زاره ها مه له ف و وه ره قه ی په رشوبلا و له به رده م ده روازه که یدا در پینرا بوو، له ویادا «عه بدول ره قیب یوسف» م بینی، که له خه لکه که ده پارا یه وه ئه و وه ره قانه نه سوتین. به لام ئه و رۆژانه هه مووان تووشی هستریا بوو بوون و که س گوپی له که س نه ده گرت. که گه رایینه وه ماله وه ناگره که ی کارگه ی «جگه ره» به ر زده بووه و هه ور یک له دوو که ل بهری ئاسمانی شاری گرتبوو.

ئه و فه رمانگه یه ی که به رامبه ر مالی ئیمه بوو، جیگای هه لگرتنی جگه ره بوو؛ هه زاره ها که س به سه ر دیواره کانیدا ده چوونه ئه و دیوو، کارتۆنه جگه ره کان ده هی ترانه ده ره وه و خه لکی په لاماریان ده دا، گولله ش

له ئاسمانه وه وهك باران داده باری، له ساتیكى چكۆله داو له یهك ههناسه دا دوو كورپی لاو كه هه ریه كه یان ته مه نیان نه ده گه یشته شانزه، هه قده سال، پیکه وه كه وتن و یهكى گولله یهك داى له سه ریان، خه لکه كه بیگویدانه هیچ شتیك پیدیان به لاشه ی كه وتووی دوو كوره گه نه كه دا دهنا، دواى كه مێك چه ند كه سێك هه لیانگرتنه وه وه له پال دیوار یكدا بیخاوه ن دایان نان. له هه مووی سه یرتر دیمه نی ئه و ژنه شه پروال له پیتی بوو كه ده رهنگی هه ردوو شه پرواله كه ی له خواره وه توند به ستبوو، شه پرواله كه شی پر كردبوو له پاكه تی جگه ره وه له سه ره وه به نه خوینه كه ی به ستبوو، كارتۆنیک جگه ره شی له سه ر سه ری دانا بوو، دیمه نی ئه و ژنه كه رۆژانی دواتر ده متوانی بیری لیكه مه وه، دیمه نیكى زۆر كاریكاتیری و له هه مان كاتیشدا گریانای بوو. له جاده كه ی سه ره وه ژن و پیاوه كان به خویان و سه لاجه بچكۆله كانی سه رسه ریان وه، كه له ژووره كانی «ئوتیل سلیمانی» ده ریان هێنا بوو، ده هاتنه خوار، فریزه ره پر له مریشك و خواردنه كانیان پال پێوه ده نا و ده یان بردن. ئیمه هه موومان له به رده رگا بووین و ئه و دیمه نانه نیگا كانی ده رفاندین. له یه كێك له و جارانه دا برا گه وره كه م رووی كرده پیاویك كه دوو كارتۆن جگه ره وه سه لاجه یه كی پێبوو، پێبووت: عه یبنا كه ن ئه و شتانه تالان ده كن، ئه وانه مولكی میلله ته نابیت ئاوا فه ره ود بكریت. پیاوه كه لی هاته پێشه وه وه ووتی: ئاخه به عسایش به به رچاوی خو مه وه ئاوا مال و حال و منداله كانی منی تالان كرد، ده ته ویت منیش ئه وه نه كه م، له به ر ئه وه هیچ قسه نه كه یت.

باوكم زوو وهك ناو بژیوانیک هاته ناوه وه وه پێكدا هه لچوونه كه یان كو تانی پیهات. ئه و رۆژانه هیچ بیركردنه وه یه كی لوژیکی له ئارادانه بوو، جگه له ته قینه وه ی ئه و رق و تۆله و تووره بوونه كه له كه كراوه ی ده یان

سالى ناو دل و دهرى خه لى، كه هر كه سىك بۇ خۇى بوركانىكى گهره بوو ده ته قىيه وه، بوركانىك بى سلكردنه وه هيزى كوشتن و سووتان و فهره و دكردى تهنانهت ده دايه ناسكترين و بيوه يترين ئىنسانىش، چ جاي كه سىك زهمانىكه خون به رۇژىكى واوه ده بىنبىت تا حقى هموو برينه كانى به ده ستى خۇى بكا ته وه.

دواتر من به ره و گهره كى «عه قارى» چووم، نۇتۇمبيله كان به هۇرپن لىدان خىرا و شىتانه تىده په رىن، هممووان چهك به ده سست بوون، مناله كان ده ستيان دنا به په له پىتكه تهنه گه كاندا و ئاسمان پر ده بوو له ناگر و گولله. خه لكانىكى زور له پال ديوار و سهر سووچى كۇلاننه كانى عه قارىدا نزيك به «ئهمنه سوره كه» وه ستابوون، رووى ده مى هممو تهنه گه كان ده كرايه ئهمنه سوره كه. سهر بازه كانى سهر بىناى ئهمنه سووره كه بۇ ئه وهى بهر بهو خه لكه چه كداره بگرن كه له كۇلاننه كانى خواره وه به ره و ئه وى هوروزمىان ده بورد، به تهنه گى قه ناس چند كه سىكيان له كۇلاننه كانى خواره وه و سهر شه قامه كه پىكا و كوشت. خه لكه كه له ترساندا له په رينه وهى ئهمبه رو ئه و به رى جاده كاندا به راكردن تىده په رىن. ئه و رۇژه ئه و قه لا قايمه خۇى راگرت تا رۇژى داهاتوو. رۇژى دواتر هر له بهر به يانه وه ته قه ده ستى پىكرده وه، ئه و رۇژه زياتر له ژماره ي رۇژى پىشوو خه لكى چهك به ده سست چوارده ورى ئه و ناوه يان گرتبوو. خه لكى باسى ئه و يان ده كرد كه پانزه پىشمه رگه يه ك گه شتوونه ته سهر چنار. دياربوو رۇژى يه كه م ئه و خه لكانه ي كه ته قه يان ده كرد له و جۇره پىكدا دانه دا بىئه زمون بوون، بۇيه نه توانرا ئهمنه سووره كه بگيرىت. ئه و رۇژه كۆمه لى چه كدارى شاره زا سهر سهر بان و ماله كانى ده ور به ريان گرتبوو، بى سهر وت تهنه گه كان ته قه يان ده كرد، ده يه ها گولله قازيفه نرا به بىنا كه وه. نزيكى

نیوه پۆ بوو یه کیک له سهربازهکانی ناو بیناکه به دهست بهرزکراوهیییه وه هاته ده ری و خۆی ته سلیم کرد، به لام هر که گه یشته ناو قهره بالغیه که دهیه ها چه قۆ و نووکه قه مه کرا به جه ستهیداو کهوت، دواتریش چند که سیک دهیه ها فیشه کیان پیوه نا. هر دواى چند ساتیک و یه کیک یان دووان له سهربازهکان دههاتنه ده ری و بهه مان دیمه نی خویناوی توورهیییه وه ده کوژران، ئیسکی ئیسقانهکانی سه ری سهربازهکان و موخی که لله یان به سه ر جاده و دیوارهکانه وه نووسا بوو. له ناو خه لکه که دا ناوی یه کیک له فه رمانده ی چه کدارهکانی «افواج خفیفه» یان برد، که به خۆی و گروپیکه وه هاتوو تا بیناکه بگریت، ئەمجاره یان جودا له هه موو جار هکانی تر نه یانه یشت خه لکی کوپرا نه ته قه بکات و خوینگه رم و ناشاره زایانه بچیته پیشی، بۆیه گروپیک له چه کدارهکان زۆر لیزانانه کهوتنه گوله باران کردنی ئەو شوینانه ی که له بیناکه وه ته قه ی لیده کرا بۆ ناو خه لکه که. سه ربازیکی تر که شه روا لکی شو ری له بهر کرد بوو به دهست بهرزکراوهیییه وه هاته ده ری و به کوردییه کی تیکه ل له عه ره بی ده پارایه وه ده یوت: من کوردم و مه مکوژن. به لام ئەو خراپتر له وانی تر کوژراو، پییان دهوت سه گباب باشه که تو کوردی له وئ چی ده که ییت. یه کیک له چه کدارهکان خۆی گه یانده ژوو ره وه له ته نیشت دیواریکه وه گولله قازیفه یه کی نا به و جیگایه ی که زه خیره ی سه ربازهکانی لیبوو، بۆ ماوه ی ده ده قه یه ک ته قینه وه و فریدانی پریشکی ئاگر و بارینی پارچه کان به رده وام بوو. دواى کپ بوونه وه ی ته قینه وه کان بیده نگیی هه موولایه کی گرت. یه کیک له چه کدارهکانی تر که چوو بووه ژوو ری ووتی: گویم له دهنگ و هاواری کو مه لئ خه لکه به کوردی له ژیرزه مینه که وه هاوارده کن. یه کیکى تر ووتی: ئەوه به ندیه کانن. بۆیه ئیدی نه یانه یشت چه کداره نه شاره زاکان ته قه بکن،

تا بتوانن بهندیهکان رزگار بکن. دواى کهمیک ژنیک و مندالیک هاتنه دهري. ههريه که و لای خوځيه وه به جوړتیک هاواری ده کرد؛ يه کيک دهيووت: تهقه له و ژن و مندالانه مه کهن که خوځيان ددهن به دهسته وه. يه کيکی تر دهيووت: ئه وه ژن و مندالی به پټوبهري ئه مننه بيان کوژن. له و هاوارو بانگ کردنه ي خه لکه که دا مناله که کهمیک له دايکی جيابووه و کهوت. چه کداریکی تووره هاواری کرد: ئه وه چ بيغيره تیک بوو ئه و مندالی کوشت.

ئیدی دواى ئه وه خيزانه کانی تر هاتنه دهري و کهس تهقه ي لینه کردن. چه کداره کان وورده وورده دزهيان کرده ژوور ي و خه لکه بيچه که کهش له گه لياندا چوونه ژوور ي، بهنديه کان يه که يه که ده هاتنه دهره وه و ئه ملاولای چه کداره کان يان ماچ ده کرد. يه کيک له بهنديه کان به عه رهبی قسه ي کرد و سوپاسی چه کداره کانی کرد، به لام کهس نه يزانی کي بوو چند فیشه کيکی پټوه ناو کهوت؛ يه کيک له بهنديه کورده کان هاواری کرد، ئه وه بو کوشتان له گه ل ئيمه بوو.

که منيش له گه ل خه لکه که دا چوومه ژوور ي، لاشه ي هه لاهه لای ئه و سه ربازانه م بينی که که وتبوون. خه لکه که ده ستیان بو مه يتیک راده کيشا که سه ري به بلوکيک پانکر ابووه، ده يانوت: ئه وه «ابو عه لای»، «ابو عه لای» يه کيک بوو له جه لاد و پياو کوژه تو قينه ره کان که ده يه ها گه نجی ئه م شاره ي به ده ستی خو ي گرتبوو. هيشتا جار جار ه چند تهقه يه که له ژووره وه ده کرا، يه کيک له خه لکه که هاته دهره وه ووتی: يه کيکیان له ناو بوړی «موبه ريده» کاندا خو ي شار دبووه، ئه ويشيان وه ک سه گ تو پاند.

ئو دوو هو له گه وره و دريژه ي که له پشتی بينا که وه بوو، پر بوو له جلی کوردی سه ده ها مندال و ژن و پياو، که خه لکه که چاويان به و

جلانہ دہکوت ہندیکیان دہگریان و ہندیکی کہشیان جنیویان دہدا و ہیندہی تر دہریدہبوون، لہ یہکیک لہ ژوورہکانی تریشدا، یہکیک لہ خہلکہکہ ہندی وینہی دؤزیبؤوہ کہ وینہی ئو کہسانہ بوون کہ لہکاتی نازارداندا گرتبوویان؛ لہ وینہکاندا وینہی ئافرہتیکگی گیان خویناوی و پروتکراوہی تیدابوو، سی چہکار پیکوہ سہریان بہسہر ئو وینہیہدا ژہنی بوو، یہکیکیان لہ توورہیدا قیژاندی و ہہرسیکیان پیکوہ دہستیان خستہ سہر پلہپیتکہی کلاشینکوفہکانیان و بہدہم قیژہکردنہوہ تا دوا فیشہکی کلاشینکوفہکانیان دہستیان لہسہر پلہپیتکہکان لانہبرد.

منیش لہگہل خہلکہکہدا بہرہو پرووی ئو ژوورہ تہنہاو دوورانہی ئو سہری بیناکہ چووم. چہند ژووریک بوون کہ دہرگاکانیان دہچووہوہ سہریہک، لہ یہکیک لہو ژوورانہدا چہند قولاپیک و پتیکگی قہنارہ و چہند وایہریکی کارہبا ہلواسرابوو، کہ دیاربوو ئوہ ژووری لہ سیدارہدان و نازاردان بوو. کہ لہو ژوورہش تپہریم، گہیشتمہ ہولتیکگی گورہ، نیوہی ہولکہ کہرابووہ زیندان و بہشیشی ئہستور و دہرگای چہند قوفلی گیرابوو، زیندانہکہ پر بوو لہ جلی داپزاو و فریدراو، دیواری ژوورہکہ جیگای ئو نووسراوانہی پتوہ بوو، کہ بہندیہکان لہ پوژانی نازاردان و بردنیان بو لہ سیدارہدان نووسیبوویان؛ من ہندیک لہو ناوہ نووسراوو شیعرانہم لہ پارچہ کاغہزیکدا لہبہر پوژنایی چہند تالہ شقارتہیہکدا نووسیہوہ. کچیک کہ لہ تہنیشتمہوہ وہک من چاوی بہسہر ناوہکان و نووسراوی سہر دیوارہکہدا دہگپرا، لہپر ہاواریکی کرد و بوورایہوہ، کچہکہی ہاورپی کہ دواتر ہاتہ ژووری ووتی: ئوہ بو براکہی وادہکات، چونکہ براکہی لپرہ لہ سیدارہ دراوہ. لہ ناو ہولکہکہداو لہتہنیشتمہ شیشی زیندانہکہشہوہ، توالیتیکگی

بچکۆلهی تیا بوو، که پر بوو له پیسای.

دوای که میک له وێ چوو مه ده ری، ههستم ده کرد چه که کان و ئینسانه کان له خۆ یانه وه ده ته قنه وه هه پروون به هه پروون ده بن، نه مده توانی بیر بکه مه وه و پرسیار له خۆم بکه م، ههستم ده کرد ئه مه خه ونیکی ناخۆ شه و ده موویست زوو به خه به رییمه وه، به لام بی سوود بوو. که ئه ویم جی هیشته و چووم بۆ ئه و بینایه ی که به بینای «ئه نفاله کان» به ناویانگه، لاشه ی ده یه ها سه رباز و پیای حکومه تم بینای که له سه ر یه ک که له که کرابوون، ئیدی خۆم بۆ رانه گیراو به ره و مال گه رامه وه. جار جاریش سحری هیزیکی په نهان، که هیزی سه رکه وتن و هاتنی رۆژیکی نوێ بوو که له رۆژه دژوارو له یه کچه ووه کان نه ده چوو بزیه کی خۆشیان ده دامی.

دوای هه فته یه ک که «حه مه شوان» م بینییه وه، ووتی: سه یاره که م ئه مرۆ ده سته و ته و ته وه، به لام ته نها به رگه سه ری نیکم له وه هه موو به رگه دۆ شه که پر له دیکۆ مینتانه و هر گرتۆ ته وه.

ئه و رۆژانه، دیواره کان به وینه ی شه هیده کۆن و نوێ کان داپۆ شران، کوژراوه کان له شه ری که رکوک ده هینرانه وه و سه رقه برانه کان پر بوون له گۆری نوێ.

بۆنیک تری په لکه ریخانه کانم کرد، ئه و کات زانیم به دم ئه و یادوهریانه وه گه یشتوو مه ته نزیک کتی بخانه ی گشتی سلیمانی، هه ستم ده کرد به و یادوهرییه کتوپره ی ئه و رۆژانه جله کانم دیسانه وه بۆنی باروت و خوینیان گرتۆ ته وه. خوینیک که هه رگیز له ناو ئه و یادوهریانه ی مندا نایه ویت وشک بیته وه. به یادی جاران چوو مه چایخانه ی «صناعه»، چایخانه که ی «کاک ستار و حاجی مه جی و ئارام»، سالانیکی زۆر ئه م چایخانه یه جیگه ی گفتوگۆ خویندنه وه ی

شيعر و چيروكەكانمان بوو، بەلام ئىستا زۆرينەى ئەو ھاوړييانەم
پەراگەندەى ئەوروپا بوون. چاىخانەكە وەك جاران نەماو و ئىستا
خاوەنكى تری هەيه، دەلین ئارامى چاچيش چوو بۆ ئەوروپا؛ بە دەم
بانگردنى چايەك و خواردنەو هەيهو، خەيالەم جارێكى تر وەك
كونەپەپويهك فریهو سەر لقیكى ئەو درختە خویناويهى رۆژانى
پاپەرين.

حيزبه كوردیهكان بى پېبوونى هيج مژدیهك و بەرنامەيهك
هاتنەو شار، هەر گەرەكەو چەندەها مقەرى تادا كرايهو؛ جەماوهر
سەرکەوتنەكانى پاپەرينى بى هيج مەرجێك پيشكەش بە حيزبیه
كوردیهكان كرد؛ شوراكان دامەزران، كە لەسەرەتاو شورای جەماوهر
و خەلكى گەرەكەكان بوو، بەلام دواتر لایەنگرانى «حيزبى رەوتى
كۆمۆنىست» دەستیان بەسەر بریاردانى شوراكاندا گرت، بە هەندى
شيعارى كارىكاتيریانه كەوتنە نووسینى دیوارەكان و داواى كۆمەلای
مافى كرىكارانیان دەكرد، كە لەو رۆژانەدا هەم جى پیکەنین بوو، هەم
بیانوویەكى شاهانەش بوو بۆ حيزبه گەرەكان و دژوستانیان. شار
هیشتا بنەبرنەكراوو لە پیاوہكانى حكومەت، ئیواران چەند
ئۆتۆمبیلێكى «بەرازیلى» تەقەى لە خەلك دەكرد. ژمارەيهكى زۆر
سەربازى دىلكراوى سەربازخانەكانى «تانجەرۆ و سەلام» و شوینەكانى
دى لە شاردای بوون؛ زۆرينەى ئەو كەسانەى كە دەستیان سووربوو بە
خوینى خەلكى لە رۆژانى دەستەلاتى حكومەتدا پسولەى لیبوردنى
حيزبهكانیان خستە گەرفانیان. رۆژانە تەرمى كوژراو و بریندار لە
شەرى گرتنى كەركوك و سەربازخانەى «خالد» دەهینرايهو بۆ
سلیمانى؛ ئاوارەيهكى زۆرى شارى كەركوك و دەوربەرى هاتنە
شارەو، خەلكى دەرگای مالهكان و قوتابخانەو شوینە گشتیهكانیان بۆ

کردنەووەو سفرەى خواردنەكانيان لەگەڵ بەشكردن .

هەموومان ترسىك لە دەروماندا بۆلاچەى دەدا ، ترسى گەرانەوہى سوپای حكومەتى عىراقى؛ ترسى كۆكوژى چەكى كىمىيائى هەموومانى گرتبوو ، تەنانت لەگەڵ تەقىنى ئەو قومبەلە فرمىسكەينەرانەى كەهەندى لە كوروكالە عەجولەكان لە كۆلانەكاندا دەيانتەقاندنەوہ ، دەبوو ترسى ئەوہى كە ئەو حكومەتە گازی ژەهراوى دەپىژىت ، زۆربەى مالەكان بەتانى تەركراو و بەرمىل و سەتەئاويان لە مالدا دانابوو بۆ پىشەهاتىكى لەو جۆرەى كە لە شارۆچكەى «هەلبجە»دا پويدا . كەس بەدلىدانەدەهات بەئاشكرا بۆ سوپای حكومەت دەگەپىتەوہ ، بەلام ترسىك هەميشە خۆى بەبىرى هەموومان دەهينايەوہ ، ترسى چەكى كىمىياوى و قەتلوعام و تۆلەسەندنەوہى حكومەت لە جەماوەر .

تا دەهات ژمارەى خەلكى هەلاتووى شارى كەركوك و چەمچەمال و ئۆردوگا زۆرەملىكان زۆرتر دەبوو ، لەگەڵ خۆشياندا هەوائى بەرىكەوتنى تانك و تۆپى سوپايان بەرەو شارى سلیمانى بەخەلكى دەگەياند و ترس هەموولایەكى تەنبوو .

شەوى چوارشەممە ، سىپهەمرۆژى مانگى گولان ، بە كاتى نۆى شەوى ئەو شەوہ ترسناكەى سالى ۱۹۹۱ ، خەلكانىكى زۆر لە كوروكال و گەرە و بچوك بۆ بەرزکردنەوہى هيزى بەرگرى و مانەوہ لە شارددا كەوتبوونە هوتافكىشان ، هەمووان پىكەوہ دەيانووت .

تۆپ تۆپ تەيارە

دەرمان ناكات لەم شارە .

بەلام كاتىك كە خەلكى چەكدارەكانى ناو مقەرەكانيان بە شپىزەبىيەوہ دەبىنى خەرىكى خۆپىچاندنەوہ و بەجىهيشتنى شارن ،

ئىدى ھەمووان تووشى بېئومىدى بوون.

مناڵەكان لە خەوى ئەو شەوھە كران و بە باوھەشى داىك و باوكيانەوھ بەرئىكەوتن، ئۆتۆمبىلەكان بېژمارە كەوتنە سەر شەقامەكان و بەھۆرن لىيان شارىان بەجىھىشت. دەنگى نالەو گەرمەى تۆپەكان لە دوورەوھ دەھاتنە بەرگوى، شار بە چەشنىك ورووژا كە ھەرگىز ورووژانى واى لە مېژووى خۆيدا نەبىنى بوو. تەنەت ئەستىرەكانى ئەسمانى ئەو شەوھەش لە ترساندا وەك شەوانى تر نەدەبىسكانەوھ.

ئىمەش وەك ھەموو خىزانەكانى تر، خۆمان كۆكردەوھ، بىنىم باوكم دۆژداماوەو نازانئەت ئەو «ئامپىرى چاپ»ى من كە لەو چەند رۆژەدا دەستم كەوتبوو، چى لىبكات؛ «ئامپىرى چاپ»كەمان فرىدايە ئەو كەلاوھىيەى پال مالى خۆمان. باوكم قورئان و سىپاكەى خۆى ھىناو لە ھەوشەكەدا داينا، ھەموومان چوونەدەرەوھو دەرگای مالىوھەمان كۆمدا. چەند بەتانييەكيان لە داىكەوھ پىچاوە لەگەل باوكم و «داىكەئامىن» كە داىكى دووھەمە و براىكەم چوونە ئۆتۆمبىلەكەوھ، من و برايان و خوشكانىش سوارى ئۆتۆمبىلەكەى تر بووين، كە پىكاپىكى تويتابوو، كەوتىنە رى.

كە گەيشتىنە فولكەى بەردەمى «ھەمامى چوارباخ»، چەند چەكدارىك كە تىروپر خۆيان بەستبوو، داوايان لە خەلكەكە دەكرد ئەو چەك و فېشەكانەى كە پىيانە بىاندەنى، چوونكە ئەوان بە تەمان لە شار بىننەوھ و بەرگرى بكەن؛ لە ناو چەكدارەكاندا «ھىكەت ھىند»ى ھونەرمەندم ناسىيەوھ. قافلەى ئۆتۆمبىلەكان تا دەھات درىژدەبۆوھ، ھەردووبەرى جادەى شەست مەترىكەى چواردەورى سلىمانى بە ئۆتۆمبىلەكان تەنرابوون، خەلكەكان بە چەشنى سەريان لىتتىكچووبوو نەيان دەزانى مىلى كام رى بگرن.

كۆمەللى له مەلا كوئىرەو حافزەكانى بەردەمى مزگەوتى گەورەم
بىنى، بەرپىز دەستى يەكيان لەناو ئەو تارىكىدا رادەكيشاۋ لەگەل
خەلگەكەدا دەرۆيشتن، شىتەكانى شار، برىندار و خەستەكان بە خۇيان
و چەريا پىچكەدارەكانى خەستەخانەو دەرۆيشتن، منالەكان بەباۋەشى
باوك و دايكەكانەو دەگرىان؛ پىرزىژنىكى كوئىرى پىشت كۆماۋە بەخۇيى
و گۆچانە كورەكەيەو ھاتە بەردەمى ئۆتۆمبىلەكەي ئىمە، من زوو
دەرگام كوردەو خستەم جىگاگەي خۆم، منىش بە پىادەو لە تەنىشت
ئۆتۆمبىلەكەو بەرىكەوتم. وورده وورده بارپىزەيەكى كەم دەبارى و
ھىندەي تر رىگاخۆل و كۆنەكەي «عەربەت»ى تەرتەر دەكرد.

تا بەرەبەيان ئىنجا توانىمان بگەينە چەند سەد مەترىك لەولاي
خالى پىشكىنى سلىمانى تانجەرۆۋە. لەو كاتەدا يەككىك لە براكانم
ووتى: تايەي سەيارەكەمان پەنچەرە، ناچار خوشك و براكانى ترمان
خستە ئۆتۆمبىلەكەي ترەو و من و براىكەم بە رىگايەكى گلىدا خۆمان
گەياندەو شار. گەيشتىنەو گەرەك، كە زانىمان دەرگاي دووكانى
پەنچەرچىيەكەي سەرو مالى خۆمان بە كراۋەيى بەجىھىلراۋە، چووین
ھەندى كەرەستەي پەنچەرکردن و چەند شتىكى ترمان ھىنا، گەرەك
چۆل و ھۆل بوو، دەنگى تۆپەكان كە بەر شار دەكەوت چەند جارىك لە
دواي خۆي دەنگى دەدايەو. من لەو كاتەدا گويم لە قاسپەي ئەو
ماكەۋەي مالى خۆمان بوو كە لە ترساندا دەيخویند، بەخىرايى بە
درەختەكەي بەردەمى مالەۋەدا سەرکەوتم و چوومە ژوورئى، كەۋەكەم
لەگەل خۆمدا ھىناۋ سەپرىكى قورئانە دانراۋەكەي ھەوشەكەم كرد،
باوكم لاپەرەي كراۋەي قورئانەكەي لەسەر ئايەتى «بقرە» دانابوو.

كە چوومە دەرەو بە براكەم ووت: با بچىن قوفلى يەككىك لە
دووكانە «قىدىق»كانى بازار بشكىنن، تا بتوانن وینەي ئەو دىمەنانە

بگرین، به لام ئەو ملی نەداو بەرەو مامۆستایان سەرکەوتین. هەموو ئەو تۆپ و مودەرەعە و چەکە چوارلۆلانەیی که دژی تەیارەبوون، بە درێژایی رینگاکە لەسەر جادەو سیلەیی کۆلانەکاندا بەجێهێلرا بوون، که گەشتینە سەر جادە شەستیەکی نزیکی بە دارەسوتاوەکان، ئەو خەڵکە زۆرەمان بینی که جیمابوون و لەژێر دامینی شاخی ئەزمردا بە خۆیان و مندالەکانیانەو بەرەو ژوور سەردەکەوتن، دواي چەند دەقەیهک که ئەویمان بەجێهێشت، دەنگی شەستیری ئەو هەلیکۆپتەرەمان هاتە بەرگوێ که دەیاننا بەو خەڵکەو که لەسەرکەوتنی شاخی ئەزمردابوون. پێش گەشتنەوهمان بە ئاستی خالی پشکنینی «سلیمانی عەرەبەت تانجەرۆ»، پۆلیک لە کۆپتەرەکان لە ئاسمانەو کهوتنە تیگرتنی چەند ساروخیک لەو ئۆتۆمبیلانەیی که لە رینگاکەدا لە نۆبەتی تێپەریندا بوون، چەند ئۆتۆمبیلیک، ئاگریان گرت و گریان و فیزاع بەرزبوو، خەڵکی بە کلاشینکۆفەکانی دەستیانەو تەقیان لە تەیارەکان دەکرد.

وورەدە وورەدە نەمی باران دایکرد و خۆریش لەو دیوو هەورە سپیەکانی ناو گەوالە بۆرەکانەو دەرکەوت، خەڵکە پیادەکە لە نیوان ئۆتۆمبیلەکان و قەراخ جادەکەو پێش ئۆتۆمبیلەکان دەکەوتن و دەرویشتن، مندالەکان لە ترسی بەربوونی دەستە رچیووەکانیان لە چمکی کراسی دایکەکان و شەپوایی باوکەکان، پیتاوەکانیان لە ناو قورۆ لیتاوەکەدا جێدەماو بەهەنسک و گریانەو دەرویشتن؛ زۆر لەو ژنە پالەوان و لەخۆبووردوانەش لە چەند جێیهکی رینگاکەدا ساجیان

گەرمکربوو، بەردەوام نانیان دەبرژاند و دەیاندا بەو ریبوارە بەپەلەو ترساوانەیی که دەیانووویست چی زووترە لە سنووری شار دوور بکەونەو. تا چاو برکا رینگاکە رەش دەچۆو لەو خەڵکە هەلاتووی که سەرماو باران و ترس و شکست ئیسقانهکانی جەستەیی نەرم

کردبوونهوه. هەرچەند سەد مەتریک و ئاگرێکی گەورە کرابۆوهو خەلکی بەچواردەوری کۆبووبوونهوه. کە ئیوارە گەیشتینە شارۆچکە «عەربەت»، لەوێ «حیکمەت هیندی» و ئەو چەکدارانەم لە دوورەوه بینی کە دوینی شەو نزیک بە «هەمامەکی چوارباخ» داوای چەک و فیشەکیان لە خەلکی دەکرد بۆ بەرگریکردن لەشار، نەک تەنھا ئەوان بەلکە هەمووان شاریان جێهێشتبوو، جگە لە چەند کەسیکی کەم کە بەرگریان کردبوو، کە ئەوانیش وەک سەربازی وون کوژان و دیارنەمان.

چیرۆکی یەک بەدوای یەکی گەیشتینی سوپا بۆ ناو شار دەماو دەم دەگێردرایهوه. دایکیشم لە ئۆتۆمبیلەکەدا تا دەهات باری تەندروستی بەرهو لێژی و خراپی دەچوو؛ باران تاو تاو و خوورخوور دەباری، ئەو ئۆتۆمبیلانەیی کە بەنزییان لێبرابوو لە قەراخ پێگاگان بەجێهێلرا بوون. ئێمە لەیەکیک لەو جارنەدا کە بەنزییمان لێبیرا، ناچاربووین غازی شلبۆوهی بئەخازەکان بەتال کەین و لە بری بەنزیین بیکەینە ئۆتۆمبیلەکەمانەوه؛ من لە ژێر بەتانیەکەدا لە پشتی پیکابەکەوه، سەرما سستی کردبووم، کە گەیشتینە ئاستی ئاگرێکی گەورە کە لە قەراخ پێگەکەدا کرابۆوه، لە ئۆتۆمبیلەکە دابەزیم، یەکسەر کە وتم و قاچەکانم هێزی پۆیشتنیان نەما بوو، هەرچۆنیک بوو قاچەکانم لە دووی خۆم راکیشاو خۆم گەیانده پال ئاگرەکە، دەموویست خۆم بخەمە ئاگرەکەوه تا کەمێک گەرمم بێتەوه، یەکیک لەو کەسانەیی کە لە تەنیش ئاگرەکەدا وەستابوو، دەستی گرتم و هینامیە دواوه، وتی: دەسوتیت و بەخۆت نازانیت. لەناو ئەو گروپە خەلکەیی چواردەوری ئاگرەکەدا، باس لەوه دەکرا کە سوپای عێراقی بە پەرەشوت دابەزیوون و پەنگە کەمێکی تر بگەنە ئێره، دەیانووت هێزەکانی حیزبی «موجاهیدینی خەلق»ی

ئىرانىشىيان لەگەلدايه . هيچ كاتىك هيندهى ئەو ساتە هەستەم بە زەلىلى
 و ترس و بى تواناي خۆم نەكردبوو، قورگم پر لە گريان بووبوو،
 نەمدەويست بمرم، جياواز لە هەموو جاريكى تر لەو كاتەدا حەزم بە
 ژيان دەكرد . سوارى ئۆتۆمبيلهكە بوومەووەو بۆ بەرەبەيان گەيشتینه دىي
 «دۆلەچەوت»، لەوى جىگايەكيان بۆهەلداين كە بچينه ئەوى، كە
 كەوتبوو نىوان دۆلەچەوت و «نالپاريز»هوه، كە گوايه جىگا زەخيرهى
 «پەبيعه»كانى ئەو ناوچەيهيه، خۆمان گەيانده ئەوى، چووينە يەككىك لەو
 ژوورانەوهى كە بە چينكو سەريگيرابوو، ئاگرمان بۆ دايكم كردهوهو
 نانمان دروستكرد .

لەوى بۆ ساتىك ديمەنەكانى دوينيم دەهينايەوه پيش چاوى خۆم؛
 يەككىك لەو ديمەنە سيحراويانەى كە لە رىگا بينم و ئىستاش لە
 يادوهريدا بەزىندويىتى ماوتەوه، لەناو ئەو شاخ و دۆلە چۆل و هۆلەدا،
 لە جىيەكى بەرزى نزيك جادهكە مەلايهكم بينى لەسەر كورسييهك
 دانىشتبوو، پياويكىش لە پاليا وەستابوو، هەردووكيان بى جوولە
 وەستابوون وەك بەوهى لە جىيەك بروانن لە دەرەوهى ئەو ديمەنى شاخ
 و دەشت و دۆلە چۆل و هۆلانەووبىت كە ئىمە بەلايدا تىدەپەرين و
 دەمانبينين، تا لە چاوم وونبوون من ئاورم بۆ دەدانەوه، بەلام ئەوان
 بىجوولە وەستابوون، وەك بەوهى رەقبووونەوه يا مردبن، يان مانيان
 لە هەموو جوولەيهكى جەستەيان گرتبىت، ئەم ديمەنە سيحرناميز و
 سريالييه تا ئىستا وەك دەيهەا بىرۆكەى نووسين بە ميشكەدا دىت و
 زوو گوزەردەكات .

دايكم تا دەهات بارى تەندروستى بەرهو خراپتردەچوو نزيك
 دەبۆوه لە زايەبوون، دەمزانی ئىتر دايكم بەو زوانە بەجىمان دىلەيت،
 كە رەنگبىت چەند جاريكى كەمى ترى ماىت لە ساتەكانى خۆرەهلاتن

و خۆرئاوابوونی ئەم پۆژە شومانە، ئەو دایکەى میهره بانترین بوونهوهى سەر ئەم ئەستیرهیه بوو بۆ من. باوکم و برا و خوشکه کانم له گفتووگۆى ئەوه دابوون دایکم و باوکم بچنهوه بۆ سلیمانى، بهلام سهرهتا له ترسى گرتنى شار له لایهن سوپاوه کهس بهو بریاره قایل نهبوو؛ ئیدی باوکم وهک کهسیکی به ئەزموون پێیووتین: دایکتان دهمریت و من نامه ویت لهم کهژو کێوهدا بینیزم، دهبیته بیبهینهوه بۆ شار، بهلکه لهوێ بتوانین کهمیک چارهسهرى دهردهکهشی بکهین.

بۆ بهیانی پۆژی دوایی باوکم و دایکم و خوشکان و برایه کمان خۆیان نامادهکرد بهیهکیک له ئۆتۆمبیلهکان بگهڕینهوه؛ ههموومان دهگریاین، دایکم قوڵپی گریان گرتبووی و باوهشی پیادهکردین، بهچاوێک سهیری دهکردین که ئیتر نامانبینیتهوه، من لهویادا بهو کامیرا فۆتۆگرافیهی که له گهڵ خۆمدا هینابووم ههندێ وینهی دایکمم گرم. که باوهشم بهدایکما کرد، ههستم بهتهنکهبوونهوهی سیهکانی دهکرد که لهسنگیدا ههندههفی بوو، ئەملاولای ماچ کردم، منیش تیر گوشیم بهخۆمهوهو دواتر دهستهکانیم ماچکرد، له گهڵ وهستانی دواههمین نیگایدا له سهر چاوهکانم پێیووتم: ههر له خۆتهوه ملی پێگانهگریته و نهپۆیت بۆ ئەوروپا، تا قسه لهگهڵ مهريوانی براتدا دهکهیت له لهندهن.

کاتیک که سواری ئۆتۆمبیلهکه بوو، دوا نیگای گرت ههموومان و به چاوه پر له حوزنهکانی پێی ووتین: تهواو، تروسکهی سووتانی ژيانی من وا له کوژاندنهوهدايه، دهستیکی بۆ ههلبیرین و ئیدی رویشته. دواى رویشتنیان ههموومان گریاین و چاومان برییه ئەو پهنگره سوورانهی که له ئاگرهکهی بهردهمماندا قرچه قرچه دههات. ههموو ئەو ریبوارانهی که له لای ئیمهوه تێپهردهبوون، ههریهکهو به

جۆرتیک نزیکبوونه‌وهی سوپایان به ئیمه راده‌گیاندا؛ ناچار رۆژی دواتر
ئەویمان جیه‌پشت و به‌رهو شارۆچکە‌ی «پینج‌وین» رۆیشتین. که
گە‌یشتینه «نالپاریز»، خە‌لکیکی زۆرمان بینى له‌وی لایاندابوو، سە‌ده‌ها
سە‌بازی به‌دی‌گی‌راویش له‌ناو ماله‌کان و سەر جاده‌کاندا سوالی نان و
ئاویان له‌ خە‌لکی ده‌کرد.

له‌گە‌ل گە‌یشتن به‌ به‌رزاییه‌که‌ی «راوگان» که لاده‌دات و
شۆر‌ده‌بیت‌ه‌وه بۆ پینج‌وین، ئە‌و هەزاره‌ها مینانه‌ی قە‌راخ ریگا‌که‌مان
ده‌بینى، که وه‌ک تۆوی دە‌م بالدار له‌ ژیر گە‌لمت‌که‌کانه‌وه هات‌بوونه‌ ده‌ری
و ده‌رکه‌وت‌بوون، هەر له‌ مینه‌ قورس و گە‌وره‌کان که دژی تانک و ده‌بابه
بوون، هە‌تا مینه‌ سى کوچ‌که‌کان و ئە‌و مینه‌ بچووکانه‌ی که بیژماره‌ له‌و
ئە‌ردانه‌دا که‌وت‌بوون. دووکه‌لى ناگر و چیشتی ئە‌و خە‌لکه‌ ره‌وکردووه‌ی
که له‌ناو که‌لاوه‌ی ماله‌کانی پینج‌ویندا هە‌لیاندابوو، بووه‌بووه‌ هە‌وریکى
تە‌نک له‌ ئاسماندا. هەرچه‌نده‌ ده‌موویست دیمه‌نى ئە‌و شارۆچکە‌یه
به‌ینمه‌وه یادم، بینینی که‌لاوه‌کان و دیواره‌کان فکریان په‌رت‌ده‌کردم و
ماندووده‌بووم. ئە‌و رۆژه‌م بیره‌که‌وته‌وه که له‌ ماله‌وه هە‌لاتم و بریاری
ئە‌وه‌م دا که لیره‌وه بچم بۆ ئیران تا ده‌گه‌مه ئە‌وروپا؛ ئە‌و شه‌وه چوومه
مالی خالم، به‌لام پیشه‌هاتیکى کتوپر هە‌موو به‌رنامه‌ی سه‌فه‌ره‌که‌ی منی
تیکدا؛ ئیواره‌ نانمان ده‌خوارد، له‌ رادیۆی «مۆنتیکارلۆ» بلۆ بووه‌ که
«مه‌لا موسته‌فای به‌رزانی» مردووه، ئیدی ماتى هە‌موو خە‌لکه‌که‌ی گرت
و هە‌ریه‌که له‌لای خۆیه‌وه ده‌ستی کرد به‌ فاتیحاناردن، ئە‌و پیشه‌هاته بۆ
ئە‌و سه‌روه‌خت و ته‌مه‌نه‌ی من، پیشه‌هاتیکى نار‌ه‌حه‌ت‌که‌ر و
خه‌مه‌پنه‌ربوو. بۆ به‌یانی خالم زۆری لیک‌کردم که بگه‌ریمه‌وه، کاتیک که
له‌ گه‌ره‌کی «چوارباخ» ده‌هاتینه‌ خواره‌وه‌وه به‌ره‌و نقلیات ده‌رۆیشتین
قه‌ره‌بالغییه‌ک له‌ پیشمانه‌وه دروست‌بووبوو، خە‌لکه‌که‌ ده‌یانوت ئە‌وه

«هيمن موکريانى» شاعيره، بۆ يهكهم جار من لهويدا هيمنم بينى.

دهنگى تهقينهوهى مينهکان لهسهر گرد و بهرزاييهکانى پينجوينهوه دههات، ههندي له ريكخراوه مروقدوستيهکانى نهو رويا گهيشتبوون و خهلكيكي زور له ريزى وهرگرتنى نازوقه وهرگرتندا وهستابوون. لهبهردهم تينى نهو ناگره گهورانهى كه بۆ خو گهرمکردنهوه دهکرانهوه، سيمای ههمووان ماندوو، شکستخواردوو پيستههلقرچاو دهبينرا. ئيوارانيش دهنگى ئيزگهى راديؤکانى «مونتیکارلو و لهندن» بهرزدهکرايهوه ههمووان گوئى قولاخى ههوالهکانى دنيا بوون سهبارت بهم کۆچ و رهوه گهورهيهى کورد. چهند رۆژيكي نهخاياند، ههوالى رۆيشتنى سهرکردهى حيزبه کوردیهکان بۆ بهغداد بلاوبۆوه؛ ئيدى من نهو رووداوه گهياندميه قولاييهکانى ههستکردن به شکست و روخانى يهكجارهكى، منيش وهك مالهکانى پينجوين ديواريكم به پيوه نهماو تيكشكام.

لهگهله يهكيك له براکانمدا كه خيزانهكهى و مندالهكهى پهرتبووبوون و نهيدهزانى كهوتوونهتهو كويوه، چووین بۆ «دوو ئاوان» تا بياندۆزينهوه، تانزيكى تهويلاه به ئۆتۆمبيل رۆيشتين و لهويوه به پى سهركهوتين، ههورامان تازه خال دهكهوته تهويلى و له ژير تهنكه تهميكد لاپالهکانى خالخالان بووبوو. بهدریژايى ريگا نهو گۆرانهمان بهرچاو دهكهوت كه له قهراخى جادهكهدا ليدرابوون، سهدهها ئۆتۆمبيلي پهككهوتوو لهسهر جادهكان بهجيهيلرابوون. له دوورهوه ئۆردووگای دووئاوانمان لهوبهري ئاوهكهوه بينى كه سهدهها چادری تيدا ههلدراوو. كاتيک له پردهكه پهرينهوه ريکهوتى نهو گۆرستانه نوويهمان کرد كه لهسهر تهپۆلكهى بهردهم ئۆردووگاكهدا لهو چهند رۆژهدا دروستکراوو، گۆرهکان بچووک و بى کيل و بى ناونیشان بهرزاييهک له

خۆلیان بەسەرەوه بوو، بە بچووکی گۆرەکاندا دیاربوو کە هەموویان منداڵ بوون. نزیکەى چەند سەعاتیک بە ئۆردووگا کەدا گەراين و پرسىارمان کرد، بەلام هیچ هەوالیکمان دەستەنەوت. ناچار سواری ئۆتۆمبیلێک بووین و پەڕینەوه بۆ شارى «پاوه»، شەوێ تەلەفونم بۆ لەندن کرد و لەگەڵ مەریوانى برامدا قسەمکرد، دانیامکردەوه کە هەموومان سەلامەتین. درەنگانیکیش چووینە یەکیک لە مزگەوتەکان و خەوتین. بۆ بەیانى سەرلەنوێ گەراينەوه بۆ ئۆردووگا کە، ئەم جارەش بێئۆمبیل بووین و نەماندۆزینەوه، وەک ئاوەکەى دوو ئاوان ئیمەش بە پیچ و دەورە ئەو بەرەو خوارو ئیمە بەرەوژوور بەرێکەوتین. دووری ئەو رێگایەو ئەو هەموو دیمەنە پر لە تراژیدیانە منى دەکوشت و کەچى نەدەمردم، گۆرى منداڵەکان تا هەلەکەندران پر دەبوو لە باران، تەرمى منالەکان لەناو ئەو گۆرە پر لە بارانوانەدا چەند خاکەنازیک خۆلیان بەسەردا دەدران و دەشاردرانەوه، پیرەمێرد و پیرێژنەکان رەقدەبوونەوهو لەو شاخ و داخەدا بیکەس دەکەوتن و دەمردن، مینەکان بەقاچ و جەستەى ئەو خەلکە برسى و سەرما بردوانەدا دەتەقینەوهو گۆشتى جەستەیان کۆت کۆت بەئاسماندا پەرشوبلاودەبۆوه. قرچەى سووتانى چل و چپووەکان و قرچەى سووتانى جەرگى دایک و باوکان پیکەوه دەبوونە یەک دەنگ، دەنگیک کە تەنها و تەنها هەر کورد گوێى لێبوو، نەک خوداش.

ئێوارەیهکی درەنگ کە گەیشتی نە «تەوێلە» قەترەیهک توانا لە قاچ و جەستەماندا نەما بوو، تەنانەت توانای ئاگرکردنەوهشمان نەبوو، لەیهکیک لە لۆفەکاندا ئاگرێکمان بینى، کە تەنها پیرەمێردێکی لەبەردەمدا دانیشتبوو، چووینە لای ئاگرەکە، سەرەتا پیرەمێردەکە وویستی دەرمان بکات، بەلام ئیدی ئیمە هیزى جولەمان نەبوو، دواى

تۆزىك بە توورەبوونەۋە پىرەمىردەكە بەجىيەيشتىن و چوۋە ناۋ ئەۋ
لۆزىيەي كە نىك بە ئاگرەكە راگىرابوو، دواي كەمىك تىن پىاھاتنەۋە،
ھەندى چل و چىو ووشكە دارمان كۆكردەۋە، من و براكەم زوو زوو خەۋ
دەبىردىنەۋە، تەنھا كاتىك خەبەرمان دەبۆۋە، كە ئەۋلايەي جەستەمان
كە پشتى لە ئاگرەكەنەبوو، دەتەزى و لەسەرماندا بەئاگا دەھاتىنەۋە،
بۆيە خۆمان ھەلدەگىرايەۋە دووبارە خەۋ دەبىردىنەۋە. درەنگە
شەۋانىك زرمەي كەۋتنى شتىك لە بەردەماندا رايچلەكاندىن و خەبەرى
كردىنەۋە، گويم لىبوو يەكىك بە فارسى ۋوتى «بىيا، ئاغا، بىيا»، دەنگەكە
دەنگى ئەۋ سىندوۋقە تەختە پر لە پرتەقالەبوو كە سەربازىكى ئىرانى
لەسەر ئەۋ ئۆتۆمبىلەۋە بۆي فرىداين كە بەلاماندا تىپەپىرى، ئەۋ
پرتەقالانە بۆ ئەۋ كاتە بەبەھاترىن دىارىبوو كە بەخىشرا بە ئىمە. خىرا
رامكردو ئەۋ پرتەقالانەي كە خەرىكبوو گلۆردەبوونەۋە بۆ ناۋ چالايى
قەراخ رىگا كە كۆمكردنەۋە، دەستمان كرد بە خواردىنى پرتەقال، من
يەك دوو پرتەقالى يەكەم بە تويكلەكەيەۋە خوارد، دواتر كەۋتمە مژىنى
پرتەقالەكان، لەۋ كاتەدا دايكەم بىركەۋتەۋە، چونكە دايكەم چەند
مانگىك بوو جگە لە ئاۋى پرتەقال نەيدەتوانى ھىچ شتىكى تر بخوات.
بە براكەم ۋوت: ھەندى لەم پرتەقالانە ھەلدەگرىن بۆ دايكەم.

زەردەي بەيانى بەرىكەۋتىنەۋە، دواي چەند سەعاتىك بە پى
رۆيشتن، بە چەند قۇناغىك بە سوارى ئۆتۆمبىل گەيشتىنەۋە پىنجوین.
دواي سەعاتىك پىشووۋدان، ئەۋ برايەم كە لەگەل دايكەمدا رۆيشتبوۋەۋە
بۆ شار ھات بۆ لامان؛ بە خەمبارىيەۋە پىۋوتىن دايكەممان لەسەرە
مەرگدايەۋە ھەرچۆنىك بىت دەبىت ھەرىستا بگەرىنەۋە بۆ سلىمانى تا
بىبىن. ھەموومان سوارى پاسىك بوۋىن و بەرىكەۋتىن، لە نىك
شارۆچكەي «عەربەت» توۋشى خالى پىشكىنى سۇپاي عىراقى بوۋىن،

دوای که می‌ک پشکنین و سه‌یرکردنی پسوله‌کانمان، به‌رئیان کردین. دوانیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ گه‌یشتینه‌وه سلیمانی، من پیش هه‌مووان به خۆم و کیسه پرته‌قاله‌که‌مه‌وه به‌راکردن گه‌یشتمه سیله‌ی کۆلانه‌که‌ی خۆمان، که چاوم به داره‌مه‌یته‌که‌ی به‌رده‌رگا که‌وت، ئیدی تیگه‌یشتم دایکم مردووه، که گه‌یشتمه ژووره‌وه، هه‌مووان به‌گریان به‌ره‌و‌پرووم هاتن، ده‌ستم شل بوو کیسه پرته‌قاله‌که‌م له‌ده‌ست که‌وته خواره‌وه و پرته‌قاله‌کان بلأوبوونه‌وه. له‌خۆدان و گریان ده‌ستی پیکرد، کاتیک که زانیم دایکمیان ناشتووه، هینده‌ی تر ئه‌و هه‌نسکانه‌ی که ده‌میک بوو ده‌رفه‌تی هه‌لکیشانیان نه‌بوو، له‌گه‌ل رژیانی فرمی‌سکه‌کاندا کردمیانه دوورگه‌یه‌ک له فرمی‌سک و ته‌نهایی، وه‌ک «پۆینسۆن کرۆس» به‌جیمام. بۆ‌یه‌که‌مجار بوو ببینم باو‌کم به‌و شی‌وه‌یه ده‌گری، که من چاوم به‌و ده‌که‌وت ئیدی هینده‌ی تر ده‌روخام و هه‌نسک به‌ربینی ده‌گرتم.

چایچه‌که پی‌ی ووتم: چایه‌کی ترت بۆ ببینم؟

– ها.. ئا.. به‌لێ چایه‌کی ترم بۆ ببینه.

هه‌ستم ده‌کرد هاتنه‌وه‌ی ئه‌م یادوه‌ریانه، زۆری ماندوو‌کردووم و خه‌ریکه له هۆش خۆم ده‌چم. چاکه‌ی ترم به‌ده‌سته له‌رزه هه‌لقوراند، بریارمدا ئیتر ژيانه‌وه به‌س بیت له‌گه‌ل ئه‌و یادوه‌ریه تالانه‌دا. پارهی چاکانم داو به‌ره‌و مال گه‌رامه‌وه.

له‌یه‌که‌یک له‌و پۆژانه‌دا من و «ئا‌کو‌که‌ریم»‌ی هاو‌پیم، چووین بۆ پۆژنامه‌ی کوردستانی نوێ تا «که‌ژال ئه‌حمه‌د»‌ی هاو‌پیم ببینم، که چووینه ژووری ووتیان له‌کۆبوونه‌وه‌یه، ده‌توانن له‌ژووره‌که‌ی چاوه‌پێی بکه‌ن؛ دوای که‌میک دانیشتنی من و ئاکۆ و «مه‌ریوان» که کارمه‌ندیکی ئه‌وێ بوو، که‌ژال هاته ژووره‌وه‌و به‌خیره‌هاتنی ئاکۆی کرد، دیاربوو منی نه‌ناسییه‌وه؛ منیش چاوی‌کم له‌ ئاکۆ و مه‌ریوان دا‌گرت که قسه نه‌که‌ن،